

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de León (Испания), постъпило на 15 юни 2020 г. — AB Volvo и DAF TRUCKS N.V./RM

(Дело C-267/20)

(2020/С 320/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de León

Страни в главното производство

Ищци: AB Volvo и DAF TRUCKS N.V.

Ответник: RM

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 101 ДФЕС и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че не допускат тълкуване на националната правна уредба, съгласно което петгодишният давностен срок за предявяване на искове, предвиден в член 10 от Директивата, както и член 17 относно определянето на размера на вредата от съдилищата са неприложими с обратен ефект, определяйки като референтна за обратното действие датата на налагането на санкцията, а не датата на предявяването на иска?
- 2) Следва ли член 22, параграф 2 от Директива 2014/104/ЕС ⁽¹⁾ и понятието „обратно действие“ да се тълкуват в смисъл, че член 10 от същата директива е приложим спрямо иск като предявения в главното производство, който макар и предявен след влизане в сила на Директивата и на акта за транспониране ѝ, се отнася до предходни обстоятелства или санкции?
- 3) При прилагането на разпоредба като съдържащата се в член 76 от Закона за защита на конкуренцията, следва ли член 17 от Директива 2014/104/ЕС, уреждащ определянето на размера на вредата от съдилищата, да се тълкува в смисъл, че това е разпоредба с процесуален характер, приложима в главното производство, искът по който е предявен след влизане в сила на националния акт за транспониране?

⁽¹⁾ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията (ОВ L 349, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Испания), постъпило на 16 юни 2020 г. — XV/Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Дело C-268/20)

(2020/С 320/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Страни в главното производство

Жалбоподател: XV

Ответник: Cajamar Caja Rural S.C.C.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива: възприемането като еднозначен критерий от страна на Tribunal Supremo (Върховен съд) в решения 44—49 от 23 януари 2019 г., според които по отношение на потребителските договори, неравноправна е недоговорена клауза, която предвижда, че всички разходи по осъществяване на транзакцията по отпускане на ипотечен кредит се поемат от заемополучателя, като се разпределят различните разноски по обявената за недействителна неравноправна клауза между кредитиращата банкова институция и потребителя заемополучател, за да се ограничат връщанията на не дължимо платени суми при прилагането на националното законодателство?

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

- 2) Може ли във връзка с член 394 от ЛЕС (Граждански процесуален закон), който установява принципа, че съдебните разноски се поемат от загубилата делото страна, да се приеме, че когато неравноправна клауза за разходи бъде отменена, но последиците от недействителността се ограничават до разпределянето на разходите, посочено по-горе, това представлява нарушение на принципите на правото на Съюза на ефективност и незадължителен характер на неравноправните клаузи, когато в съдебно решение жалбата е уважена частично, и може ли това да произведе обратен възпиращ ефект, водещ до липса на защита на законните интереси на потребителите и ползвателите?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29.

Преюдициално запитване Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 26 юни 2020 г. — Ferimet S.L./Administración General del Estado

(Дело C-281/20)

(2020/C 320/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: S.L.

Отговорник: Administración General del Estado

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 168 и съответните други членове от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ и принципът на данъчен неутралитет, който следва от тази директива, както и съответната тълкувателна практика на Съда на ЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат приспадане на данъчен кредит от тези търговци, които при режим на самоначисляване (или на обратно начисляване съгласно терминологията на правото на Съюза) издават удостоверителен документ (фактура) за извършената от тях сделка по придобиване на стоки, като в посочения документ отразяват фиктивен доставчик, при положение че придобиването безспорно е било осъществено от въпросния търговец, който е използвал закупените суровини в своята търговска дейност?